अधुनाऽपितेगुणानापिधीयंतेतिरोहितानभवंति ॥ ३४ ॥ साधुगाथासदसि देवासुरमनुष्याणांमध्येकःसाधुरितिप्रसंगवत्यांसभायाम् यंप्रह्लादं प्रतिमानंदृष्टांतम् ॥ ३५ ॥ सूच्यतेमयाकेवलंद्योत्यते सुष्टुकथ्यतइतिवा ॥ ३६ ॥ नैसर्गिकरतेर्लिंगान्याह न्यस्तक्रीडनकइतिषड्भिः तन्मनस्कतयातदेकचित्तत्वेन ॥ ३७ ॥ एतानिआसनादीनि गोविंदेनपरिरंभितः आत्मनाएकीकृतः ॥ ३८ ॥ रुदति रोदिति रौति वैकुंठस्यचिंतयाशबलाव्यामिश्राक्षुभिताचेतनायस्य तस्यचिंतयाआल्हादोयस्य ॥ ३९ ॥ क्वचिदुत्कंठःमुक्तकंठःसन् अनुचकार तच्चेष्टादिकंस्वयंकृतवान् ॥ ४० ॥

यस्मान्महद्गुणाराजन्गृह्यंतेकविभिर्मुहुः ॥ नतेऽधुनापिधीयंतेयथाभगवतीश्वरे ॥ ३४ ॥ यंसाधुगाथासदसिरिपवोऽपिसुरानृप ॥ प्रतिमानंप्रकुर्वंतिकिमुतान्येभवादृशाः ॥ ३५ ॥ गुणैरलमसंख्येयैर्माहात्म्यंतस्यसूच्यते ॥ वासुदेवेभगवतियस्यनैसर्गिकीरतिः ॥ ३६ ॥ न्यस्तक्रीडनकोबालोजडवत्तन्मनस्कया ॥ कृष्णग्रहगृहीतात्मानवेदजगदीदृशम् ॥ ३७ ॥ आसीनःपर्यटन्नश्नंश्छयानःप्रपिबन्ब्रुवन् ॥ नानुसंधत्तएतानिगोविंदपरिरंभितः ॥ ३८ ॥ क्वचिद्रुदतिवैकुंठचिंतासबलचेतनः ॥ क्वचिद्धसतितच्चिंताल्हादउद्गायतिक्वचित् ॥ ३९ ॥ नदतिक्वचिदुत्कंठोविलज्जोनृत्यतिक्वचित् ॥ क्वचित्तद्भावनायुक्तस्तन्मयोऽनुचकारह ॥ ४० ॥ क्वचिदुत्पुलकस्तूष्णीमास्तेसंस्पर्शनिर्वृतः ॥ अस्पंदप्रणयानंदसलिलामीलितेक्षणः ॥ ४१ ॥ सउत्तमश्लोकपदारविंदयोर्निषेवयाऽकिंचनसंगलब्धया ॥ तन्वन्परांनिर्वृतिमात्मनोमुहुर्दुःसंगदीनान्यमनःशमंव्यधात् ॥ ४२ ॥ तस्मिन्महाभागवतेमहाभागेमहात्मनि ॥ हिरण्यकशिपूराजन्नकरोदघमात्मजे ॥ ४३ ॥ युधिष्ठिरउवाच देवर्षएतदिच्छामोवेदितुंतवसुव्रत ॥ यदात्मजायशुद्धायपिताऽदात्साधवेत्यघम् ॥ ४४ ॥

संस्पर्शस्तद्भावापत्तिःतेननिर्वृतः अस्पंदः स्थिरोयःप्रणयस्तेन यःआनंदःतेनयत्सलिलंतेनयुक्ते आमीलितेईषन्निमीलिते ईक्षणेयस्यसः ॥ ४१ ॥ आत्मनःपरांनिर्वृतिंतन्वन् दुःसंगेनदीनस्यान्यस्यापिमनः शमंशांतंव्यधात् ॥ ४२ ॥ अघंद्रोहमकरोत् ॥ ४३ ॥ प्रथमाध्यायांतेपृष्टमेवार्थमतिविस्मयेनपुनःपृच्छति देवर्षइति तवत्वत्तः तववाक्यमितिवा साधवेअघमदात् साधोर्द्रोहंकृतवानितियत् एतद्वेदितुंज्ञातुमिच्छामः ॥ ४४ ॥